

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0347 van 15 december 2015
in de zaak RvVb/1415/0711/SA/0693

In zake: de heer **Marcel BULENS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Rudi L. BEEKEN
kantoor houdende te 3390 Tielt-Winge, Kraasbeekstraat 41
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32 bus 7
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:* de nv **AQUAFIN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Isabelle COOREMAN en Matthias VALKENIERS
kantoor houdende te 1082 Brussel, Keizer Karellaan 586 bus 9
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 juli 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 8 juni 2015, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het realiseren van rioleringswerken die gepaard gaan met het opbreken en herstellen van 2 straten, de aanleg van fietspaden en 3 terreinen voor grondverbetering.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3390 Tielt-Winge, Beurtstraat, Boekhoutstraat, Reststraat, Rilaarseweg en Zandstraat en met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie An, nrs. 127N, 128B, 136A, 141F, 141H, 142Y, 200H, 201F,

210P, 219B, 230B, sectie B nrs. 712R, 720E, 721A, 722, sectie F nrs. 119A, ,240D, 426L6, 462C1, 462D1, 462^E7, 462M7, 462S4, 70 en 71.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 november 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim GOOSSENS die loco advocaat Rudi L. BEEKEN verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jessica HENNIQUI die loco advocaat Marc VAN BEVER verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Matthias VALKENIERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv AQUAFIN verzoekt met een aangetekende brief van 18 september 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 26 oktober 2015 de tussenkomende partij, aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 2 oktober 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een collector en wegeniswerken, met name:

*“De aanleg van een 2 DWA-leiding in de Reststraat en Boekhoutstraat.
De aanleg van een RWA-leiding in de Reststraat, Boekhoutstraat en Beurtstraat.
Het herprofileren van bestaande baangrachten.
Het verbreden van bestaande baangrachten.
Het plaatsen van stuwconstructies met knijp in grachten voor uitbouw regenwaterbuffering.
De volledige opbraak en herstel in de oorspronkelijke toestand van de twee zijstraten Reststraat.
De plaatselijke opbraak en herstel van halve rijweg in Boekhoutstraat en Beurtstraat.
De volledige opbraak en wegherinrichting van de Reststraat.
De aanleg van fietspaden in cementbeton in de Reststraat.
Vorbereiden van de werken, rooien van beplanting en opbraak van de bestaande riolering.”*

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’, gelegen in agrarisch gebied, parkgebied, woongebied met landelijk karakter en natuurgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 november 2013 tot en met 18 december 2013, worden zeven bezwaarschriften ingediend. De verzoekende partij heeft geen bezwaar ingediend.

Het Departement Landbouw en Visserij brengt op 18 november 2013 een gunstig advies uit.

De dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant brengt op 20 november 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Ruimte Vlaanderen, Dienst bescherming Archeologisch Patrimonium stelt op 22 november 2013 geen bezwaar te hebben.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 5 december 2013 een deels gunstig, deels ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge brengt op 14 april 2015 het volgende voorwaardelijk gunstig advies uit:

*“...
GUNSTIG advies wordt verleend. De gracht ter hoogte van het kadastraal gesitueerd perceel te Tielt-Winge, 1^e afdeling, sectie A, nummer 141F werd aangeduid als ‘gracht te dempen’, deze moet behouden en open blijven.
...”*

De verwerende partij beslist op 8 juni 2015 de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

MER-screening

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I van het project-MER-besluit en evenmin op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-MER (zie ook bijlage II van de Europese richtlijn 85/337/EEG).

*Geluidshinder zal slechts tijdelijk optreden tijdens de uitvoeringswerken.
Geurhinder moet door correct gebruikte en onderhouden machines beperkt.*

Wegeniswerken zullen tijdelijk voor hinder zorgen. Deels afgesloten wegen en/of omleidingen moeten de bereikbaarheid van elke locatie toch nog mogelijk maken.

Water: zie watertoets

Wat fauna en flora betreft kan verwezen worden naar het gunstig advies met voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Mede gezien dit advies van ANB en het voorwaardelijke gunstig advies van de waterbeheerder mag redelijkerwijs aangenomen worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

De geplande wegeniswerken zijn geheel op openbaar domein gelegen, het betreft de Reststraat, de Boekhoutstraat en de Beurtstraat. De Boekhoutstraat en Beurtstraat worden hersteld volgens de bestaande toestand, dit is een cementbetonverharding. De Reststraat bestaat in bestaande toestand uit een rijweg in cementbeton en heeft aan de noordzijde een fietspad in rood beton. In de ontworpen toestand wordt hier een rijweg voorzien is asfalt van 5,00m breed opgesloten tussen lijnvormige elementen in beton en een verhoogd aanliggend fietspad aan weerszijde in rode cementbeton. De twee zijstraten van de Reststraat worden hersteld volgens de bestaande toestand. In de Reststraat en Beurtstraat wordt de riolering volledig onder de rijweg aangelegd. In de Boekhoutstraat is deze grotendeels in de naastliggende weilanden gelegen. Enkel ter hoogte van de bebouwing komt deze onder de rijweg terecht.

De grachten voor de buffering in de Boekhoutstraat worden aangelegd ter hoogte van de bestaande grachten langsheen de landbouwpercelen van de Boekhoutstraat. Deze grachten worden plaatselijk verbreed.

De ruimtelijke impact van de gevraagde werken is quasi nihil: de Reststraat wordt ietwat breder, enkele grachten worden verbreed.

De ruimtelijke impact van de gevraagde werken is quasi nihil: de Reststraat wordt ietwat breder, enkele grachten worden verbreed. Door de nieuwe infrastructuur is er geen mobiliteitsimpact. Aan cultuurhistorische aspecten wordt niet geraakt. Het reliëf wordt niet gewijzigd.

De terreinen voor grondverbetering worden na de werken hersteld in de oorspronkelijke toestand.

De betrachte buffergrachten aan de Beurtstraat zijn gelegen in natuurgebied. Deze worden achter, gezien het bindende advies van het Agentschap, uit de beslissing gesloten.

Alle andere werken in parkgebied en agrarisch gebied situeren zich in de wegzate van of ter hoogte van wegenissen of bestaande grachten. In de Boekhoutstraat zijn deze ondergronds en deels gelegen in het agrarisch gebied. De impact op deze gebieden is bijgevolg nihil. Aldus kan middels de toepassing van art. 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften van het voornoemde gewestplan.

...

BIJGEVOLG WORDT OP 08 juni 2015 HET VOLGENDE BESLIST:

...

2° de voorwaarden uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 12 december 2013, zoals bijgevoegd, na te leven.

De buffergrachten aan de Beurtstraat worden uit de vergunning gesloten.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Benny ROSSEELS heeft met een aangetekende brief van 15 juli 2015 bij de Raad (ook) een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0688/SA/0639.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid niet maar stelt wel:

“ ...

5. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen;

Dat het vee van verzoekende partij evident zal kunnen ontsnappen tijdens de geplande werken, gezien dan de omheining niet sluitend zal kunnen zijn, het is nooit zeker of men de dieren al dan niet terug zal vinden, noch in welke toestand, zodat er potentiële schade boven het hoofd van verzoekende partij hangt die niet meer kan hersteld worden;

Dat bovendien het een zeer schrikachtig ras van runderen betreft, dat medisch onwel zou kunnen worden door de werkzaamheden of door de ontsnapping; een dood dier kan evident niet meer terug tot leven worden gewekt;

Dat de percelen zijn ingekleurd als permanent grasland bij de VLM; dat verzoekende partij bedrijfsmatig verplicht is om de oppervlakte aan te houden; dat het bij een inname van terrein verplicht is om elders permanent grasland bij te creëren, hetgeen haast onmogelijk is; deze verplichting zal ook gelden tijdens een procedure tot vernietiging, zelfs al wordt er aan het einde van de rit overgegaan tot vernietiging, zodat het kwaad dan reeds geschied zal zijn;

Dat het duidelijk moge zijn dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen;

Dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zich aldus opdringt;

Dat de uitvoering van de werkzaamheden immers nadelige gevolgen zal hebben die niet meer omkeerbaar zijn (zie verder onder het “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”).

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het niet behoort aan de verwerende partij, noch aan de Raad “om uit het verzoekschrift een zekere omschrijving van de ‘hoogdringendheid’ te distilleren”. Zij stelt dat de verzoekende partij nergens concrete redenen aangeeft waarom een gebeurlijke vernietiging te laat zou komen en dat de hoogdringendheid niet aangetoond wordt.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij enkel het moeilijk te herstellen nadeel beargumenteert, doch niet uitlegt waarom de zaak hoogdringend is om de afhandeling van het vernietigingsberoep af te wachten. Ook geeft zij aan dat de verzoekende partij haar vermeende nadelen op geen enkele manier in concreto hard maakt. Zij stelt dat de verzoekende partij geen stukken bijbrengt van het vermeende ontsnappingsrisico van het vee. Omtrent het in te nemen oppervlakte grasland, stelt de tussenkomende partij dat de bovengrond

in de oorspronkelijke staat zal hersteld worden en dus nog steeds als grasland zal kunnen ingericht worden.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft een wijziging aangebracht in de schorsingsvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept, moet op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om *in concreto*, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij.

2.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitvoeren van rioleringswerken en daarmee gepaard het uitvoeren van wegeniswerken.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in de Boekhoutstraat de riolering in de weilanden wordt aangelegd en de grachten voor de buffering worden aangelegd ter hoogte van de bestaande grachten. Er wordt tevens gesteld dat *“de terreinen voor grondverbetering worden na de werken hersteld in de oorspronkelijke toestand”*.

De verzoekende partij heeft ter hoogte van de Boekhoutstraat, een aantal weilanden in mede-eigendom waarop hij grote runderen houdt.

3.

Een zaak is alleen maar ‘hoogdringend’ wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel ernstige ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

Met de verwerende en tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij enkel een betoog voert over het ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’.

Vanaf 1 januari 2015 bestaat, zoals reeds gesteld, de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer, maar wel de vereiste van de ‘hoogdringendheid’. De uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan enkel in aanmerking genomen worden voor zover

daaruit de feiten blijken die de hoogdringendheid verantwoorden. Bij de beoordeling van de redenen van hoogdringendheid kan de Raad enkel rekening houden met wat is uiteengezet in het verzoekschrift en de bijgevoegde stukkenbundel. Latere bijstellingen of verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift, kunnen niet in aanmerking worden genomen. Het is ook niet de taak van de Raad om uit de uiteenzetting van een verzoekende partij de elementen te zoeken die eventueel het dringend karakter van een schorsing kunnen verantwoorden. Het betoog van een verzoekende partij moet concreet en duidelijk zijn en voldoende ondersteund met stukken zodat de Raad zonder al te veel speurwerk op de hoogte kan gesteld worden welke werken een beslissende en onmiddellijke invloed kunnen hebben op de eigendom van de verzoekende partij.

4.

De verzoekende partij maakt in het geheel niet concreet of aannemelijk dat er onmiddellijk een beslissing moet genomen worden.

Zij stelt enkel dat het vee zal kunnen ontsnappen tijdens de geplande werken omdat de omheining dan niet sluitend zal zijn en het een schrikachtig ras van runderen betreft. Verder stelt zij nog dat er permanent grasland zal verdwijnen en dat zij verplicht zal zijn elders grasland aan te kopen.

De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar het ministerieel besluit van 11 maart 2015 waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente van openbaar nut wordt verklaard, naar het openbaar onderzoek dat in dat kader werd gevoerd en de door haar aldaar ingediende bezwaren. Zij verwijst tevens naar het ministerieel besluit van 11 maart 2015 houdende hoogdringende onteigening ten algemene nutte van onroerende goederen bestemd voor de oprichting van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur. Deze onteigening zou betrekking hebben op het deel van de weilanden ter verbreding van de grachten ("verdwijnen van een deel van het permanent grasland").

De verzoekende partij deelt mee, en dit wordt niet betwist door de overige partijen, dat zij tegen beide besluiten van 11 maart 2015 een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State heeft ingesteld. Een kopie van dit verzoekschrift wordt als stavingsstuk bij haar bundel gevoegd. De lezing van dit verzoekschrift leert dat de verzoekende partij zich daar ter ondersteuning van haar belang beroept op dezelfde nadelen als deze die in voorliggende procedure worden omschreven ter ondersteuning van haar verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij betreft in haar betoog omtrent de door haar geleden nadelen de diverse genomen beslissingen niet en maakt de oorzakelijkheid van de alhier bestreden beslissing met de voorgehouden nadelen dan ook niet aannemelijk en concreet.

Dit alles klemmt des te meer omdat, in het kader van onder meer de verklaring van openbaar nut en de genomen ministeriële beslissing van 11 maart 2015, regelingen voorzien zijn ter vergoeding van de te lijden schade en voor wat betreft de grondinname voor de verbreding van de grachten een onteigening vooropgesteld wordt.

Los van de vraag of tijdelijke ongemakken kunnen ingeroepen worden als nadeel in de voorliggende procedure stelt de Raad bovendien vast dat ook de bestreden beslissing voorziet dat de terreinen na de werken in de oorspronkelijke toestand hersteld worden. Daarnaast kan het risico op 'potentiële' schade ingevolge de uitvoering van de werken, evenmin voortvloeien uit de bestreden beslissing zelf doch is dit in voorkomend geval te wijten aan het al dan niet oordeelkundig uitvoeren ervan. De ingeroepen hoogdringendheid mag immers geen hypothetisch karakter hebben.

5.

De sinds 1 januari 2015 geldende schorsingsprocedure is bedoeld om dringende beslissingen mogelijk te maken voor aannemelijk gemaakte schade van een zekere omvang dan wel ernstige ongemakken of nadelen die niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

De verzoekende partij brengt terzake geen concrete gegevens bij dat er dringend moet gehandeld worden, minstens toont zij de causaliteit met de alhier bestreden beslissing niet aan en geeft zij ook geen enkele indicatie omtrent de vraag wanneer de voorgehouden nadelen zouden moeten worden ondergaan in verhouding met de duur van de vernietigingsprocedure en de nog te volgen onteigeningsprocedure voor wat betreft het in te nemen grasland.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij het resultaat van de procedure tot vernietiging niet kan afwachten zonder ernstige nadelen van een zekere omvang te ondervinden. Zij toont evenmin het bestaan van een met de bestreden beslissing in oorzakelijkheid bestaande feitelijkheid aan of van een ernstige vrees voor een nakend nadeel waarvoor een dringende beslissing noodzakelijk is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering als ongegrond af te wijzen. De afwezigheid van enige hoogdringendheid leidt immers niet tot de onontvankelijkheid van de schorsingsvordering, zoals de verwerende partij voorhoudt, doch wel tot de ongegrondheid ervan.

B. Ernstige middelen

Aangezien de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 15 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS